

عنوان مقاله:

نقد و بررسی حکمی آموزه بداء در آراء دانشوران شیعی

محل انتشار:

دو فصلنامه پژوهش های معرفت شناختی، دوره 1، شماره 1 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

حامد نامی اصفهانی - عضو هیات علمی دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

آموزه بداء یکی از آموزه های اصلی کلام شیعی است، که از دیرباز نظر دانشمندان اسلامی را به خود معطوف داشته است، پاره ای به جهت تعارض این آموزه با علم مطلق الهی به تشکیک و رد آن اهتمام ورزیده اند، و برخی به تحلیل و توجیه آن همت گماشته اند. در این میان توجه به استعمالات این اصطلاح در کتاب الهی و احادیث ماثور نقشی بنیادین در تحلیل این آموزه دارد؛ زیرا تنصیب بر این آموزه درگرو فهم عمیق از آموزه های دینی است. گفتار حاضر بر آن است که با نقل آراء اصیل و بنیادین در این باره به نقد و بررسی آنها بپردازد و وجوه ضعف آنها را وانمایاند.

کلمات کلیدی:

Badā' (mutability of God's will), naskh (abrogation), law maḥfūz (preserved table), law maw va ithbāt (the table of effacement and strengthening), asmā' (must'hirah (appropriating names

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1631467>

